

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: Hái Mián

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

Không bao giờ tôi muộn như là cái ngày đầu tiên tôi theo mẹ cặm cấy chài cá dài ra chài.

Trời tối sắp, đầu mưa, người bán khoai mua chài còn lác đác, mẹ tôi buông dao xuống ruộng khoai gọt dở, bảo: "Đi, con". Đó là lần duy nhất trong đời người mẹ tôi nhúng và nhieu đầu khố của tôi nhúng hàng trông vào cái tôi mặc áo mưa và đi lên đầu tôi chiếc nón mê đã dẹt vì nằm bẹp ngấm nhấm vì quỳ gối cũ.

▣ Hình minh họa

Tôi chừa bao giờ dẹt vì đầu tiên trong công việc nhét vào đầu tôi những điếu xa lạ, cao siêu trong các trang sách, nên bao chuyển xoay ra hàng ngày quanh cuộc sống của tôi, dù chài chài thoáng qua, nghe lồm bồm và không hề để tâm ghi nhớ, vì nó bám chặt lấy cái đầu bé xíu những quá sức rờn rẩy của tôi.

Cả một khu chài ruộng lớn và dẹt bị dẹt giao cho chài mình mẹ tôi quét dọn. Mẹ đẩy thùng xe rác đi trước, tôi vác cây chài dài chài y sau, vĩa bùn ruộng vĩa hăm hăm vì ngày làm việc đầu tiên của mình.

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: H&#i Mi&#e

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

Nh&#n g đ&#n g rau qu&# gi&#a h&#o và th&#i r&#a n&#m l&#n nh&#n la li&#t n&#i ch&# tr&#i sau m&#t ngày mua bán c&#a hàng ch&#c nghìn ng&#i. Tôi đ&#n g m&#p mé đ&#u cán ch&#i, chân ch&#i dài h&#n chân tôi. Tôi quét th&#t l&#c, ch&#c ch&#c đ&#n g tay tr&#c m&#t c&# khoai lang hay mi&#ng bí còn ch&#a h&#ng h&#t, nh&#t l&#y b&# vào chi&#c b&# cói đeo bên hông. Tôi nh&#t c&# m&#t ít lá hành, ngò và rau răm h&#o, nh&#ng th&# mà tr&#c đ&#y m&# tôi ch&#ng bao gi&# đ&#m v&#. M&# n&#u ăn không c&#n đ&#n gia v&# và rau th&#m, nh&#ng tôi s&# r&#t l&#y làm h&# h&# n&#u đ&#c b&#ng lên m&#t tô canh nóng, ghé sát mũi và hít l&#y hít đ&# mùi th&#m n&#ng n&#n c&#a nh&#ng vòng hành lá x&#t nh&# và nhúm rau răm t&#a h&#i cay &#m. Tôi r&#t thích và nh&#y v&#i nh&#ng mùi th&#m.

Trên nh&#ng l&#i mòn th&#ng đi tha th&#n lúc còn bé xíu, tôi luôn đ&#n g l&#i và dí sát mũi vào nh&#ng bông hoa bên đ&#ng. Tôi còn t&#a l&#y m&#t vài cánh đ&#p cho vào mi&#ng và ăn th&#t kh&#. Ng&#i m&#t mùi h&#ng v&#i tôi ch&#a đ&#, tôi còn mu&#n ăn mùi h&#ng đó và nu&#t t&#t cho nó trôi vào b&#ng. Nên có l&#n tôi ch&#y v&# m&# v&#i cái mũi đ&#ng, s&#ng ph&#ng và chi&#c l&#i b&#ng r&#p.

Sau năm l&#n roi vào đ&#t, m&# nói rõ cho tôi bi&#t, dù m&#i bông hoa đ&#u th&#m và s&#c s&# nh&#ng nhi&#u lo&#i trong s&# đó có ch&#t đ&#c. V&#i m&# con tôi, hai cái mũi su&#t ngày đêm hít th&# mùi hôi hám và tanh t&#i c&#a nh&#ng đ&#ng rác ch&#, thì h&#ng hoa ch&# có ích gì c&#. T&#t nh&#t là khép ch&#t hai cánh mũi l&#i, đ&#n không ng&#i th&#y mùi gì n&#a thì ch&#ng còn gì hay h&#n. Tôi bi&#t đó là &#c ao không ph&#i l&#n nh&#t nh&#ng th&#ng tr&#c nh&#t c&#a đ&#i m&#, &#c ao h&#ng ngày cho đ&#n gi&# bà n&#m xu&#ng...

Tôi không ân h&#n nhi&#u vì có m&#t vài đ&#u tôi không nghe l&#i m&#, ví d&# nh&#ng&#i nh&#ng bông hoa hay m&# r&#ng cánh mũi tr&#c bát canh nóng nghi ngút có hành ngò.

Tr&# l&#i ngày làm vi&#c đ&#u tiên. Vì chân ch&#i dài h&#n chân tôi nên tôi v&#p ph&#i đám lua tua đó trong khi đang &#n nh&#ng nh&#t ch&#i n&#ng nh&#ng rác, ngã đ&#p mông xu&#ng m&#t qu&# bí ngô th&#i r&#a. Khi tôi ch&#ng tay đ&#ng lên, sau mông tôi &#t nhe nh&#p, vàng h&#i bí đ&#. Sau t&#t c&# nh&#ng vi&#c đó, tôi không dám kêu lên m&#t ti&#ng v&#i m&# mà buông ch&#i, ch&#y m&#t m&#ch ra v&# c&# bên đ&#ng, ng&#i &#p xu&#ng và l&#t đi m&#t quãng dài, đ&# l&#i sau l&#ng đám c&# gi&#p nát, c&#ng n&#ng o&#n mình l&#p bí đ&# vàng h&#i b&#c mùi nh&#c mũi, v&#n &#t loét nhoét và dính b&#t vào mông, tôi ch&#y m&#t m&#ch n&#a xu&#ng con su&#i g&#n đó, đ&#ng ch&#ng tay n&#i hai đ&#u g&#i, nhúng mông xu&#ng dòng n&#c ch&#y. Cúi m&#t, cong l&#ng nhìn ra sau theo dòng n&#c, tôi b&#t c&#i hi hi v&#i ý nghĩ, gi&#ng nh&# mình đang pha màu vào dòng n&#c su&#i.

Khi tôi l&#t th&#t ch&#y v&# ch&#, c&# hai v&#t áo còn nh&# gi&#t loi thoi, m&# n&#m hai tai và kéo b&#ng tôi lên, ném vào thùng xe rác. Năm &#y tôi ch&# n&#ng đ&# m&#i l&#m ký lô, nh&# h&#n c&# m&#t trái bí ngô

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: H&#i Mi&#e

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

to các bà   ch  v  n x  bán m  y ngày m  i h  t.

Ngày th  hai theo m  quét ch  , khi tôi ng  a c  h  t t  ng x  ng rác vào thùng xe thì hai c  tay m  i nh  , run run buông xuôi chi  c x  ng. Nguyên đ  ng rác đ  xoa vào m  t và m  t con cá    n r  i t m vào hai hàm răng đang há h  c c  a tôi. Tôi c  m m  t xu  ng đ  t, m c h  ng n n c  n ru  t mà ch  a   e đ   c con cá ch  t ra. M  tôi đi l  i, tr  s  ng tay ch  t m  nh m  t cái vào vai. Con cá v ng t  t ra ngoài. Ng  i th  l  m  t nhìn, tôi nên thêm m  t lúc n  a, đ  ra toàn m  t vàng.

Ngày th  ba..., ngày th  t  ... ngày th  năm... M  i ngày đ  u c  nhi  u chuy  n cho tôi nh  và s  h i.

Tôi   ch  , nh  ng không kh n lạnh nh  con thiên h  mà h  i ng  ng  n, nhìn vào đ u m  t đ  u m  to và nhìn lâu không đ  t. Nh  v  y mà b  t bu  n kh  vì hoàn c  nh c  a mình. Nh  ng đ  n năm m    i l m tu  i tôi v  n b  c  n h  t n   c m  t, không c n m  t gi  t. Tr  v  sau n  u bu  n kh  qu  cũng ch  kh c kh , m  t r t nh  b  c t bay.

M    i sáu tu  i tôi b  m  đánh và m  ng m  i ngày. Tôi mu  n b  t p l  u n  i g c ch  - ch  tr  ng  c  a hai m  con t  ngày tôi c n là cái bào thai - đi đ u th  t xa. Nh  ng gom nh p m i m  i đ   c m  t nh n ti  n, r  i b  m  t chu  i h  t nh  a tròn nh  n, sáng l ng l nh m  ho  c n n đ  c h  t s  ti  n đ  ra mà mua l  y, đeo vào c  . T  đ  y tôi c  m th  y ng  n c  là n  i đ  p đ  nh  t tr n c  th  mình và quên lu n ý đ  nh đ  l  i m  t mình bà m  ch  a gi  nh  ng su  t ngày than trách s  ph  n và ch  i r  a con g i vì l  i l  m c  a mình và s  t  b  c c  a m  t ng    i đ n  ng đi hoang v  đ  nh.

Lúc nh  , trong m  t tr  n đ n, đang kh c tu tu đ  t nhiên tôi n n b  t, nhìn m  lom lom v  i m  t c r  i, áo qu  n nh u nh i và cây ch  i l ng g  r ch t   p trên tay, tôi s  ng s  t k u l n: "M  , tr ng m  gi  ng h  t nh  m  t con qu  đen!". M  tôi v  t cây ch  i, ng  xu  ng n  m b  p tai su  t b  y ngày, tôi ph  i đ  y xe đi quét rác m  t mình đ  n t  i khuya m  i đ   c n  a ch  . Sáng tinh s   ng tr  đ  y quét đ   c n  a ch  n  a, ch  a đ  n c  a l  u nh  mình thì hai tay không c n đ  a n  i cây ch  i. T  đ  , tôi không bao giờ b  o m  gi  ng v  i b  t k  đ  u gi  , dù m  i ngày hình   nh m  c  th  gi  i cho tôi hàng ch  c liên t   ng khác nhau.

M    i sáu tu  i, tôi b  m  đánh và m  ng m  i ngày. M  mu  n tôi l  y g  con trai b  n th  u, c  bàn chân to n  ng và lu n ng i ng  l m b  c v c   ch  , t  i t  i leo lên n  m ngày     s  p chu  i b  H  ng. Ngo i cái tên Th  Ngh  c  a h  n ra, c n n  a m  i th    h  n đ  u l m tôi nh n m i. Dù tôi

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: H&#i Mi&#e

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

ch&#a l&#u tâm gì đ&#n b&#n con trai đ&#y nhong nh&#c ngoài ch&# b&#ng m&#t bông hoa có mùi h&#&#ng và màu s&#c m&#c bên đ&#&#ng, nh&#ng m&# v&#n c&# r&#o ri&#t và c&#p t&#p ki&#m ch&#ng cho tôi. M&# nói mãi v&# đàn bà, v&# s&# y&#u đ&#i, c&#m đ&#, c&#m b&#y và sa ng&#. Tôi c&#ng&#i nghe nh&# b&# th&#i mi&#n, càng nghe càng mù m&#t không tìm th&#y l&#i ra gi&#a đ&#ng ki&#n th&#c xa l&#, ch&# liên quan gì đ&#n m&#t bà già khô đ&#t và đ&#a con gái ch&#a h&#t run s&# v&# l&#n ch&#y máu đ&#u tiên trong đ&#i.

- Mà&#y không ch&#u l&#y th&#ng Th&# Ngh&#, mà&#y không ch&#u l&#y th&#ng Bá Hùng, mà&#y cũng không &#a th&#ng T&# Ng&#. Mà&#y mu&#n l&#u ng cho đ&#n bao gi&#? Mà&#y mu&#n đ&#i mà&#y ra kh&#n n&#n nh&# m&# mà&#y ph&#i không?

- Không, không ph&#i. Nh&#ng th&#ng con trai đó không x&#ng đ&#ng v&#i con.

Mi&#ng m&# tôi há h&#c.

- Th&# mà&#y nghĩ &# khu ch&# này, mà&#y x&#ng đ&#ng v&#i ai?

- Con không tin h&# là con c&#a bà quét ch&# thì ch&# x&#ng l&#y chu&#t làm ch&#ng.

- Nh&#ng mà&#y cũng là chu&#t. M&#t con chu&#t không hang! - M&# gi&#n đ&# la lên.

Tôi kéo ch&#n tr&#m kín m&#t, dù bi&#t ngay sau đó m&# s&# l&#i tu&#t m&#nh ch&#n đ&#, tr&# cán ch&#i lông gà qu&#t m&#nh vào ng&#&#i tôi và nh&#c nh&#: "M&#y đ&#ng quên mà&#y là m&#t con chu&#t không hang".

M&#t ngày có n&#ng, ông lão ăn mà&#y l&# đi ngang và ng&#i xu&#ng &# m&#t góc ch&#, đ&#ng&#a chi&#c mũ rách b&#n đ&#&#i t&#m m&#t mình. Chi&#u t&#i v&#n ng&#&#i, tôi đ&#y xe rác ra, đ&#a cho ông nh&#ng m&#u khoai nhi&#u v&#t dao c&#t g&#t đi ch&# s&#ng hà h&# th&#i, còn b&#c h&#i nóng. Ông ăn xong, nhìn tôi chăm chú r&#i nói nh&# t&#ng l&#i tôi m&#t món quà: "Con đ&#ng bu&#n. Đ&#ng v&# c&#a con không b&#n hàn nh&# hoàn c&#nh c&#a con".

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: H&#i Mi&#e

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

Ông h&#i tên tôi r&#i gi&#n d&# đi v&# phía m&# đang quét rác &# khu ch&# cá, n&# m l&# y cán ch&# i c&# a bà, la l&# n b&# t ng&#: "M&# này, sao m&# l&# i dám đem cái tai ách c&# a m&# đ&# choàng vào cu&# c đ&# i c&# a con bé &# y?". M&# tôi bu&#ng ch&# i nh&# y x&# vào đánh ông lão ăn mày. Tôi mu&# n can nh&# ng trong đám b&# i v&# n m&# t mù, hai ng&#&# i đã b&# u l&# y nhau thành m&# t kh&# i chuy&# n đ&# ng k&# quá không ng&# ng, làm tôi ch&# ng còn bi&# t đâu mà g&# .

Và khi ông lão ng&#&# i đ&# y v&# t cào x&#&# c đã b&# m&# tôi l&# ng vào v&#ng n&#&# c tanh, n&# m rên h&# h&# thì m&# tôi búi l&# i tóc, xong ng&# i s&# m xu&# ng khóc &#&# . T&# đó bà g&# i tôi b&# ng m&# t cái tên m&# i.

B&# ng ngh&# ăn mày, ông lão đã đi kh&# p n&# i, kh&# p hang cùng ngõ h&# m c&# a n&#&# c Vi&# t và cái ch&# c&# a m&# con tôi là n&# i cu&# i cùng ông đ&# t chân t&# i. "T&# đây lão s&# v&# quê, đào cho mình m&# t cái l&# và n&# m xu&# ng đó, không bao gi&# đi thêm m&# t b&#&# c nào n&# a. Lão &#&# c đ&#&# c bàn tay m&# t cô bé nh&# con l&# p đ&# t xu&# ng cho lão". Vì câu nói c&# a ông lão mà l&# n đ&# u tiên trong đ&# i, tôi th&# r&# i cây ch&# i, h&#&# ng đôi bàn tay v&# phía có ánh sáng, ng&# m nhìn tr&# n tr&# i. Tôi nhìn m&#&# i ngón tay, t&# ng ngón m&# t, t&# ng đ&# t tay m&# t. L&# t l&# i, tôi đ&# a đ&# u ngón tr&# rê nh&# và ch&# m trong lòng bàn tay kia, th&# y g&# p gh&# nh và g&# lên nh&# ng c&# c chai, v&# i nh&# ng con đ&#&# ng nh&# r&# ng r&# t, &# n sâu, đ&# h&# ng.

- Đôi bàn tay con có gì khác bi&# t?

Xòe hai bàn tay nh&# hai chi&# c lá hình răng c&# a m&# r&# ng h&# t c&# tr&#&# c m&# t ông lão, ông nh&# m m&# t không nhìn, ch&# nói:

- Vì nó thu&# c v&# con.

"C&# n ph&# i đ&# n già m&# i hi&# u đ&#&# c l&# i c&# a m&# t ng&#&# i già". Tôi có t&# t x&# u nói lên thành ti&# ng nh&# ng ý nghĩ c&# a mình, n&# u tr&#&# c đó không t&# ra l&# nh: "Không đ&#&# c nói. Im đi. Im đi". Ông lão nghe th&# y, c&#&# i ha ha, đ&# l&# d&#m ba chi&# c răng còn l&# i, dài nh&# răng ng&# a va nhau lung lay nh&# cùng nghiêng ng&# trong m&# t tr&# n c&#&# i. R&# i ông lão moi, moi mãi trong cái b&# c&# a mình, l&# ra m&# t b&# c gói nhi&# u l&# p gi&# y báo và gi&# rách, đ&# a cho tôi:

- Gi&# l&# y, con.

Con Chuột Không Hang

Tác Giả: H&#i Mi&#e

Thứ Năm, 15 Tháng 4 Năm 2010 10:37

Ông ăn mày đã đặt vào tay tôi quyển vở, cây bút và cuốn sách vở lòng trộm c khi ông l&#o ng l&#o r&#i kh&#i ch&#o, không mất con mất nào đ&#o c ch&#o ng ki&#n. Tôi biết ông v&#o quê mình, t&#o đ&#o mất cái h&#o và n&#o m xu&#o ng đó, không bao giờ đi thêm mất b&#o c nào n&#o a, sau r&#o ng r&#a th&#a ng năm in d&#o u bàn chân d&#o c ngang h&#o m h&#o c. Tôi &#o l&#o i b&#a n kho&#a n: Vì sao ông mong &#o c đ&#o c bàn tay ph&#o đ&#o t lên ng&#o i là bàn tay tôi, mà không tìm cách cho đ&#o u &#o y thành hi&#n th&#o c?

Nh&#o tôi đã mất l&#o n nói, tôi ch&#o a bao giờ đ&#o c đ&#o n tr&#o ng, nh&#o ng tôi đã có th&#o đ&#o c h&#o t nh&#o ng gì mình mu&#n đ&#o c và vi&#t chính xác nh&#o ng gì mình mu&#n nói, nh&#o vào nh&#o ng th&#o ông lão ăn mày đặt vào bàn tay mình.

Nh&#o biết ch&#o, mà tôi đã có n&#o c mất tr&#o i, vào t&#i ng&#i thu lu đ&#o i ánh đèn ch&#o, b&#o p b&#o m đánh v&#n t&#o gi&#y r&#i rít ch&#o ông lão cho tôi. Và nh&#o vào cái b&#o c gói nhi&#u l&#o p gi&#y cùng gi&#o rách ông lão đ&#o a cho v&#i l&#o i trao g&#i: "Gi&#o l&#y, con. Dùng th&#t có ích". Tôi và m&#o đã thoát kh&#i cu&#c s&#o ng b&#n hàn, cái cu&#c s&#o ng có quá nhi&#u th&#o chúng tôi c&#n đ&#n mà không th&#o có.

B&#o ng n&#i thúc đ&#y c&#a s&#o ăn n&#n, ông đã kh&#p khi&#o ng đi tìm m&#o con tôi trên kh&#p m&#i n&#o o đ&#o ng. Và b&#o ng lòng oán h&#n, m&#o đánh b&#t ông ra kh&#i cu&#c đ&#i c&#a m&#o và tôi. Nh&#o ng ông không bu&#n vì ông đã vi&#t: "Ta ch&#t nh&#o nh&#o ng vì đã biết, trong tâm h&#n con không mất n&#i oán h&#n, thù ghét m&#y may. Và vì v&#y, không nh&#o chúng ta, ch&#c ch&#n cu&#c đ&#i con là r&#t t&#t".

H&#n c&#o nh&#o ng gì c&#o th&#o ông lão đ&#o i cho tôi, ông khi&#n tôi tin ch&#c r&#o ng mình không ph&#i là mất con chuột, càng không ph&#i là mất con chuột không hang. Và may m&#n thay, m&#o tôi cũng bắt đ&#u ngh&#o đ&#o ng nh&#o tôi v&#y.